

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Ewa Gambuś

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2014 r. w Gliwicach

sprawy P. P. (1) (P.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

przy udziale B. P.

o podleganie pracowniczym ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania P. P. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 13 sierpnia 2013 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż B. P. jako pracownik u płatnika składek P.U. P.H. (...) podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu w okresie od 1 kwietnia 2013r.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt VIII U 2288/13

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 13 sierpnia 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. stwierdził, że B. P. od 1 kwietnia 2013 roku nie podlega ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu z tytułu zgłoszenia do tych ubezpieczeń jako pracownik zatrudniony przez płatnika składek – (...) P. P. (1).

W uzasadnieniu decyzji ZUS zakwestionował ważność umowy o pracę zawartej pomiędzy P. P. (1) i B. P.. W ocenie organu rentowego umowa o pracę została zawarta dla pozorów tj. nie w celu realizacji interesów płatnika składek a w celu uzyskania przez B. P. statusu pracownika a w konsekwencji uzyskania przez nią od ZUS świadczeń z ubezpieczeń społecznych w postaci zasiłku macierzyńskiego. Organ rentowy wskazał, że zgłoszenie B. P. do

ubezpieczeń społecznych zostało dokonane w dniu 1 kwietnia 2013 roku, a wniosek o wypłatę zasiłku macierzyńskiego wpłynął 14 czerwca 2013 roku i obejmował okres od 20 maja 2013 roku do 6 października 2013 roku.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył P. P. (1), domagając się jej uchylecia i ustalenia, że w spornym okresie B. P. podlegała obowiązkowi ubezpieczenia społecznego jako pracownik w jego firmie.

W uzasadnieniu odwołania skarżący wskazał, że umowa o pracę została zawarta zgodnie z prawem.

B. P. faktycznie świadczyła pracę, dzięki niej została nawiązana praca z klientami zagranicznymi.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona B. P., urodzona (...) jest magistrem filologii germańskiej. Studia ukończyła 26 czerwca 2009 roku. Następnie 20 lutego 2011 roku ukończyła studia podyplomowe w zakresie tłumaczenia translatorskiego. Po ukończeniu studiów nie pracowała, zajmowała się domem i dzieckiem. Ubezpieczona jest synową odwołującego.

W dniu 27 marca 2013r. wykonała badania lekarskie potwierdzające, iż jest zdolna do pracy na stanowisku specjalisty do spraw rozliczeń.

W dniu 1 kwietnia 2013 roku strony zawarły umowę o pracę na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku specjalisty do spraw rozliczeń z wynagrodzeniem miesięcznym 3500 zł brutto plus premia uznaniowa w wysokości 100% płacy zasadniczej.

Płatnik składek zgłosił ubezpieczoną do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych: emerytalnego, rentowego, chorobowego i wypadkowego z tytułu zatrudnienia – z dniem 1 kwietnia 2013 roku.

Przedmiotem działalności firmy odwołującego jest mechanika pojazdowa. Ubezpieczony nie miał zbyt wielu klientów, obawiał się konieczności likwidacji firmy. Przypadkowo przyjął zlecenie od klienta niemieckiego na renowację zabytkowego samochodu. Okazało się, że jest to działalność, na którą jest duże zapotrzebowanie. Ponadto przynosi ona dochody. Miłośnicy starych samochodów z Niemiec coraz częściej zaczęli telefonować do odwołującego, mailować i zlecać pracę. Negocjacje z klientami niemieckimi, zawieranie umów i wykonywanie pracy wymagało udziału osoby znającej język niemiecki. Początkowo B. P. grzecznościowo przyjeżdżała do teścia aby tłumaczyć w rozmowach z klientami niemieckimi. Z czasem P. P. (1) postanowił zatrudnić synową. W kwietniu zostało urządzone biuro i od tego czasu ubezpieczona została zatrudniona na podstawie umowy o pracę. B. P. została zatrudniona na stanowisku specjalisty do spraw rozliczeń. W ten sposób określono jej stanowisko po sugestii biura rachunkowego, że zatrudnienie tłumacza w warsztacie samochodowym może budzić wątpliwości. Do obowiązków ubezpieczonej należało prowadzenie rozmów telefonicznych i mailowych w języku niemieckim. Tłumaczenie rozmów w razie osobistej obecności klienta. Ubezpieczona sporządzała dokumentację fotograficzną z przebiegu renowacji samochodu oraz przygotowywała w języku niemieckim opis wykonanych czynności z fotografiami. Przy wykonywaniu obowiązków pracowniczych widzieli ją H. K. (1) – pracownik odwołującego i A. P. – wynajmujący od odwołującego warsztat blacharski. W czasie pracy ubezpieczona pytała ich o szczegóły wykonywanej pracy. Pracowała codziennie po 8 godzin.

W czasie nieobecności ubezpieczonej zdjęcia wykonuje odwołujący lub jego synowie. Dokumentacja i tłumaczenia nie są sporządzane. Praca ta czeka na powrót ubezpieczonej.

W związku z renowacją zabytkowych samochodów ubezpieczony otrzymał przelewy zagraniczne z tytułu zaliczek:

- 4.000 EUR 24 lipca 2013 roku,
- 2.600 EUR 26 lipca 2013 roku,

- 4.000 EUR 15 października 2013 roku,
- 2.500 EUR 28 października 2013 roku,
- 500 EUR 28 października 2013 roku.

Z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w zeznaniach podatkowych odwołujący wykazał:

- za 2010 rok stratę w wysokości 29.131,16 zł,
- za 2011 rok stratę w wysokości 55.542,31 zł,
- za 2012 rok dochód w wysokości 40.854,47 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: akt organu rentowego, zeznań świadków H. K. (2) (k.18), A. P. (k.18), potwierdzeń uzyskanych zaliczek (k.21), dokumentacji fotograficznej z opisami sporządzonej przez ubezpieczoną (k.21), oraz przesłuchania stron (k.18).

Sąd ocenił zgromadzony materiał dowodowy jako kompletny i wiarygodny, a przez to mogący stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie. Zeznania świadków pokrywały się i uzupełniały z przesłuchaniem stron, nadto znajdowały odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym. W zeznaniu podatkowym za 2012 rok odwołujący wykazał dochód. Przedstawił potwierdzenia otrzymanych zaliczek zagranicznych co potwierdza jego wersję, że nastawił się na współpracę z klientami niemieckimi i potrzebował tłumacza. Przedstawione w sprawie dokumenty nie budziły wątpliwości co do ich wiarygodności, w szczególności nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 6 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2007r. Nr 11, poz.74 ze zm.), zwanej ustawą systemową, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami, z wyłączeniem prokuratorów.

Po myśli art. 11 ust. 1 ustawy obowiązkowo ubezpieczeniu chorobowemu podlegają osoby wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 1, 3 i 12, zaś według art. 12 ust. 1 ustawy obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy systemowej, pracownicy podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku.

Za pracownika natomiast – w myśl art. 8 ust 1 - uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy, z zastrzeżeniem, że jeżeli pracownik spełnia kryteria określone dla osób współpracujących, o których mowa w ust. 11 - dla celów ubezpieczeń społecznych jest traktowany jako osoba współpracująca.

W orzecznictwie przyjmuje się, że pojęcia pracownik i zatrudnienie nie mogą być interpretowane na użytek ubezpieczeń społecznych inaczej niż interpretuje je akt prawny określający prawa i obowiązki pracowników i pracodawców - Kodeks pracy (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30 maja 2005r., sygn. akt III AUa 283/2005).

Według definicji zawartej w art. 22 ust. 1 kodeksu pracy przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy B. P. podlega ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik zatrudniony przez – P. P. (1) począwszy od dnia 1 kwietnia 2013 roku do nadal, czy też zawarcie umowy o pracę stanowiło czynność pozorną, a tym samym nieważną, w rozumieniu art. 83 § 1 k.c.

Stosownie bowiem do treści art. 83 § 1 k.c. nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozoru.

Zgodnie z utrwaloną linią orzecznictwa, pozorność to wada oświadczenia woli polegająca na niezgodności między aktem woli, a jej przejawem na zewnątrz, przy czym strony muszą być zgodne co do tego, aby wspomniane oświadczenie woli nie wywoływało skutków prawnych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 czerwca 1986 r., I CR 45/86, niepublikowany). Pozorność oświadczenia woli jest wadą szczególnego rodzaju, bo dotyczącą oświadczenia złożonego świadomie i swobodnie dla pozoru drugiej stronie, która o takim oświadczeniu wie i na to się zgadza. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 czerwca 1971r., II CR 250/71, nie publikowany).

Podkreślić należy, iż stronom umowy o pracę, na podstawie której rzeczywiście były wykonywane obowiązki i prawa płynące z tej umowy, nie można przypisać działania w celu obejścia ustawy por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2005r., sygn. akt II UK 141/2004, OSNP 2005/15/235, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2001r., II UKN 258/00, OSNP z 2002/21/527).

Przechodząc od powyższych rozważań na grunt niniejszej sprawy trzeba wskazać, że postępowanie przeprowadzone przez Sąd w żadnym wypadku nie wykazało, że umowę o pracę zawartą przez strony można uznać za czynność prawną pozorną.

Postępowanie dowodowe wykazało, że B. P. od dnia 1 kwietnia 2013 roku do nadal pozostaje w stosunku zatrudnienia z pracodawcą.

Odwołujący P. P. (1) zawarł z synową umowę o pracę bowiem zmienił się profil jego działalności. (...) się na renowacji zabytkowych samochodów na zlecenia klientów z Niemiec. Z tego względu zatrudnił synową, która zna język niemiecki i ma wykształcenie w tym kierunku. Świadczenie potwierdzili jej codzienną obecność w biurze w godzinach pracy, a także wykonywanie pozostałych obowiązków.

W tym miejscu należy też wskazać, że utworzenie konkretnego stanowiska i zatrudnienie pracownika, celem realizacji zadań przypisanych do tego stanowiska leży w sferze samodzielnych decyzji pracodawcy, który ponosi wszelkie konsekwencje wynikające z podjętej decyzji (por. wyrok Sąd Apelacyjny w Warszawie z dnia 14 lutego 2006 r., sygn. akt III AUa 577/05, Prawo Pracy 2006/11/41).

Okoliczność, że zawierając umowę o pracę ubezpieczona była w ciąży nie jest podstawą do zmiany zaskarżonej decyzji. Strony mając wiedzę o ciąży ubezpieczonej zdecydowały się na zawarcie umowy o pracę i jest to kwestia ich decyzji.

Odnośnie kwestionowanej przez ZUS wysokości wynagrodzenia, Sąd doszedł do przekonania, że wynagrodzenie ubezpieczonej odpowiadało charakterowi powierzonych jej zadań oraz wykształceniu ubezpieczonej, która ukończyła studia podyplomowe. Powyższe należy rozpatrywać na gruncie konkretnej sprawy, uwzględniając, iż w przypadku ubezpieczonej jej praca przyniosła pracodawcy wymierne efekty.

W konsekwencji, należało uznać, że ubezpieczona od daty zawarcia umowy do nadal podlega ubezpieczeniom społecznym jako pracownik.

Mając na uwadze powyższe, Sąd – na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. – zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego i orzekł co do istoty sprawy, uznając odwołanie za uzasadnione.

Zarządzenie:

1. uzasadnienie odnotować,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć organowi rentowemu,
3. kalendarz 14 dni lub z wpływem.